

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-559/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka socjalna — Artykuł 141 WE — Równość wynagrodzeń pracowników płci męskiej i żeńskiej — Krajowe uregulowanie w zakresie emerytur cywilnych i wojskowych — Odmienne traktowanie w zakresie wieku przejścia na emeryturę i wymaganego okresu zatrudnienia — Uzasadnienie — Brak)

(2009/C 113/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: F. Spathopoulos, K. Boskovits, A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna i S. Vodina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Naruszenie art. 141 WE — Naruszenie zasady równego wynagradzania pracowników płci męskiej i żeńskiej — Krajowe uregulowanie w zakresie emerytur cywilnych i wojskowych przewidujące odmienny wiek przejścia na emeryturę w zależności od płci

Sentencja

- 1) Utrzymując w mocy przepisy przewidujące różnice pomiędzy pracownikami płci męskiej i żeńskiej w zakresie wieku przejścia na emeryturę i minimalnego okresu zatrudnienia wymaganego na mocy greckiego kodeksu o emeryturach cywilnych i wojskowych, wprowadzonego dekretem prezydenckim nr 166/2000 z dnia 3 lipca 2000 r. w brzmieniu mającym zastosowanie do niniejszej sprawy, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 141 WE.
- 2) Republika Grecka pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-10/08) ⁽¹⁾

(Opodatkowanie w Finlandii pojazdów używanych przywożonych z innych państw członkowskich — Zgodność uregulowania krajowego z art. 90 akapit pierwszy WE, szóstą dyrektywą VAT i dyrektywą 2006/112/WE)

(2009/C 113/17)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: I. Koskinen i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (Przedstawiciele: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 90 WE i art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1), obecnie art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczącej wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, str. 1) — Uregulowania krajowe przewidujące podatek od wartości dodanej od podatku od pojazdów samochodowych i prawo do odliczenia od należnego podatku od wartości dodanej odpowiedniej kwoty — Stosowanie do pojazdów mających mniej niż trzy miesiące takiej samej wartości do celów podatkowych jak do pojazdów nowych — Stosowanie stawki amortyzacji wynoszącej 0,8 % miesięcznie do pojazdów mających mniej niż sześć miesięcy, w przypadkach gdy na rynku krajowym nie są dostępne pojazdy tego samego rodzaju

Sentencja

- 1) Dopuszczając odliczenie podatku wskazanego w art. 5 ustawy nr 1482/1994 o podatku od pojazdów samochodowych [autoverolaki (1482/1994)] z dnia 29 grudnia 1994 r. od podatku od wartości dodanej zgodnie z art. 102 akapit pierwszy pkt 4 ustawy nr 1501/1993 o podatku od wartości dodanej [arvonlisäverolaki (1501/1993)] z dnia 30 grudnia 1993, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 90 akapit pierwszy WE oraz art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, obecnie art. 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

- 2) *Stosując w ramach podatku od pojazdów samochodowych w odniesieniu do pojazdów młodszych niż trzy miesiące taką samą wartość do celów podatkowych jak do pojazdów nowych, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 90 akapit pierwszy WE.*
- 3) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 4) *Republika Francuska pokrywa własne koszty oraz trzy czwarte kosztów Komisji Wspólnot Europejskich.*
- 5) *Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty w pozostałym zakresie.*

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Sunplus Technology Co. Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sun Microsystems Inc.

(Sprawa C-21/08 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Znak figuratywny i słowny SUNPLUS — Sprzeciw właściciela krajowych znaków słownych SUN — Odmowa rejestracji)

(2009/C 113/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sunplus Technology Co. Ltd (przedstawiciele: K. Lochner i H. Gauß, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Sun Microsystems Inc. (przedstawiciel: M. Graf, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie T-38/04 Sunplus Technology Co.Ltd przeciwko OHMI, w którym Sąd oddalił skargę podmiotu wnoszącego o rejestrację figuratywnego znaku towarowego „SUNPLUS” dla produktów klasyfikowanych do klasy 9, na decyzję nr 642/2000-4 czwartej izby odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 października 2003 r. oddalającą skargę na decyzję wydziału sprzeciwów odmawiającą rejestracji rzeczzonego znaku w ramach postępowania w zakresie sprzeciwu właściciela krajowych figuratywnych i słownych znaków towarowych „SUN” dla produktów zaklasyfikowanych w ramach klasy 9 —

Podobieństwo znaków towarowych — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Sunplus Technology Co. Ltd pokrywa koszty postępowania.*

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Austria) — Dachsberger & Söhne GmbH przeciwko Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Sprawa C-77/08) (¹)

(Refundacje wywozowe — Refundacja zróżnicowana — Chwila złożenia wniosku — Zgłoszenie wywozowe — Brak dowodu dokonania formalności wprowadzenia do obrotu w państwie przeznaczenia — Kara)

(2009/C 113/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dachsberger & Söhne GmbH

Strona pozwana: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Wykładnia art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych w odniesieniu do odzyskiwania kwot wypłaconych nienależnie oraz kar (Dz.U. L 310, s. 57) — Pojęcie wniosku o część zróżnicowaną refundacji wywozowej — Zastosowanie kary w przypadku nieprawidłowego wskazania kraju przeznaczenia w zgłoszeniu wywozowym